

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/247/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916206407
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5916206407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24785199, zast.: Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36715352, proti žalovanému: Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X. XXX/XX, M., o zaplatenie 7.241,75 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 3Csp/78/2016-122 zo dňa 28.02.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Žalobca má voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania bude **r o z h o d n u t é** súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 3Csp/78/2016-122 zo dňa 28.02.2017 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 4.997,95 eur spolu s úrokom z omeškania z uvedenej sumy vo výške 5 % ročne od 11.11.2016 do zaplatenia, a to všetko v splátkach vo výške 180 eur mesačne splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia dlžnej sumy pod sankciou straty výhody splátok. V ostatnej časti žalobu zamietol. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,04 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 7.241,75 eur s príslušenstvom na tom skutkovom a právnom základe, že právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa uzatvorila so žalovaným 15.03.2013 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 5.100 eur a žalovaný sa zaviazal ho splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 120 mesiacov v sume 97,60 eur. Úver bol poskytnutý jednorazovo bezhotovostne. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s.. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi tieto finančné prostriedky spolu s úrokmi a uhradiť náklady spojené s poskytnutím úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.09.2015 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou žalobcu ako postupníkom bola táto pohľadávka vrátane príslušenstva postúpená na žalobcu, o čom bola žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, preto dňa 04.06.2015 mu bolo oznámené, že je vyhlásená predčasná splatnosť úveru a žiada sa o okamžité splatenie úveru v súlade so zmluvou a Všeobecnými

obchodnými podmienkami. Právny predchodca žalobca postúpil na žalobcu pohľadávku v celkovej výške 7.967,48 eur. 24.11.2015 žalovaný uzatvoril so žalobcom splátkovú dohodu, na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli, že doterajší záväzok dlžníka v celom rozsahu zaniká a nahrádza sa novým záväzkom. Žalovaný sa zaviazal uhradiť nový záväzok vo výške 7.241,75 eur v pravidelných mesačných splátkach. No žalovaný ani dohodnuté mesačné splátky neplnil, preto žalobca po predchádzajúcej výzve celý dlh zosplatnil výzvou zo dňa 10.11.2016. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby je vo výške 7.241,75 eur a predstavuje súčet neuhradených splátok dohodnutých v bode 6 splátkovej dohody. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 14.02.2017 poukázal na zjavný nepomer medzi nadobudnutou výškou úveru a žalovanou sumou, čím podľa neho vystála otázka legitímnosti a súladu určených podmienok úveru so spotrebiteľským právom. K náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere - uvedenie priemernej hodnoty RPMN vyjadril nesúhlas, že nesprávne uvedenie zákonnej a obligatórnej náležitosti zmluvy môžu byť považované za jeho prospech. Navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú, pretože podľa jeho názoru žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu, pretože neboli podľa neho splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky. Postúpenie pohľadávky na zahraničný subjekt je podľa neho neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka.

Súd prvej inštancie vykonaných dokazovaním mal preukázanú existenciu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorý vznikol na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15.03.2013, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru Slovenskou sporiteľňou, a.s. žalovanému vo výške 5.100 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v splátkach vo výške 97,60 eur mesačne splatných vždy k 17-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola 17.04.2013, konečná splatnosť úveru mala nastať 17.03.2023, počet splátok 120. Zmluvné strany dojednali výšku úrokovej sadzby RPMN, celkovú čiastku spojenú s úverom a uvedená bola tiež priemerná hodnota RPMN. Neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., pričom žalovaný v zmluve o splátkovom úvere vyhlásil, že bol s nimi oboznámený. Súd mal preukázané, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátok, keďže z jeho strany došlo len k riadnemu uhradeniu prvej splátky a čiastočne druhej splátky, to znamená, k úhrade celkom 102,05 eur. V nadväznosti na túto skutočnosť právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 14.05.2015 na úhradu dlžných splátok spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky banky. Zo strany žalovaného však k úhrade dlžnej sumy nedošlo a z toho dôvodu Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 04.06.2015 adresovaným žalovanému vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.06.2016. Súd mal ďalej preukázanú skutočnosť postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému titulom uzavretej zmluvy o splátkovom úvere na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 29.09.2015 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, pričom oznámenie postúpenia pohľadávky bolo zaslané Slovenskou sporiteľňou, a.s. žalovanému listom zo dňa 08.10.2016. Žalobca dňa 24.11.2015 uzatvoril so žalovaným splátkovú dohodu, ktorú však žalovaný opäť nedodržal. Žalobca v preskúmanom spore uplatňoval voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy v celkovej výške 7.241,75 eur, ktorá suma predstavuje súčet neuhradených splátok dohodnutých v bode 6 splátkovej dohody. Súd predbežne posúdil platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne, či sú prítomné podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 v znení účinnom ku dňu 15.03.2013 (dátum uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), pričom konštatuje, že bol zistený nedostatok v tomto smere - nesprávne uvedenie priemernej hodnoty RPMN v zmluve o splátkovom úvere vo výške 14,11 %, pričom správne malo byť uvedené 18,86 %. Neuvedenie tejto náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere je sankcionované v zmysle zákona č. 129/2009 ust. § 11 ods. 1 písm. b) tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd má za to, že nesprávne uvedenie tejto nevyhnutnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere znamená, že správny údaj o priemernej hodnote RPMN absentuje a v tomto prípade je potrebné aplikovať uvedené v sankciu. Takýto výklad jednoznačne je v prospech spotrebiteľa v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd je však toho názoru, že ustanovenie zákona týkajúce sa nevyhnutných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere § 9 ods. 2 písm. y) je zrozumiteľné a nevyvoláva žiadne pochybnosti v tom smere, že je potrebné uviesť priemernú hodnotu RPMN vo výške, ako vyplýva z citovaného ustanovenia a v prípade nesprávneho uvedenia je záver jednoznačný. Táto nevyhnutná náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere absentuje. Preto podľa názoru súdu pokiaľ zákon zohľadňuje kritérium prospechu spotrebiteľa pri nesprávne určenej RPMN, nemožno toto kritérium použiť aj pri nesprávnom uvedení priemernej hodnoty RPMN bez akéhokoľvek zákonného podkladu. Preto vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ predmetný splátkový úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žaloba je dôvodná len do výšky 4.997,95 eur, ktorá suma predstavuje rozdiel poskytnutého úveru vo výške 5.100 eur a celkovej sumy uhradených splátok vo výške 102,05 eur, a zároveň je

žaloba dôvodná aj v časti uplatneného príslušenstva, ale len z priznanej sumy vo výške 5.997,95 eur, vo výške 5% ročne počnúc dňom 11.11.2016, t.j. dňom nasledujúcim po zosplatnení dlhu žalobcom až do zaplataenia, pričom výška úroku z omeškania v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Preto súd rozhodol tak, že v časti žalobe vyhovel a v ostatnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Čo sa týka námietky žalovaného poukazujúcej na neprijateľnosť zmluvných podmienok tak, ako ich označil vo svojom podaní doručenom tamojšiemu súdu 14.02.2017, súd prvej inštancie uviedol, že námietka týkajúca sa neprijateľných zmluvných podmienok, pokiaľ ide o poplatky, či už poplatku za upomienku alebo notárskych, súdnych a správnych poplatkov, poplatkov za znalcov, prekladateľov, tlmočníkov, prípadne zvýšených odôvodnených nákladov v súvislosti s uzavretím, plnením zmluvy, s financovaním záväzkov banky z tejto zmluvy vyplývajúcich, ktoré vznikli v dôsledku zmeny situácie na trhu, keďže však ustálil, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a plnenie, ktoré bolo priznané žalobcovi, nezahŕňa žiadne poplatky, táto námietka žalovaného je irelevantná. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku v rozsudku s tým, že vzhľadom na finančnú a sociálnu situáciu žalovaného rozhodol o plnení tejto povinnosti v mesačných 180 eur splátok splatných vždy k 20. dňu v kaledárnom mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tejto rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplataenia dlžnej sumy pod sankciou straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a priznal žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný v prevažnej časti 69,02 % voči žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v menšom rozsahu 30,98 %. Nárok na náhradu trov konania vo výške rozdielu uvedených súd priznal vo výške 38,04 %.

2. Proti tomu rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobný návrh bude zamietnutý v celom rozsahu. V odôvodnení odvolania uviedol totožné argumenty, ktorými argumentoval aj v rámci prvostupňového konania, keď poukázal na to, že ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva je oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Poukázal na to, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila svoju pohľadávku na spoločnosť žalobcu, pričom nesplnila podmienky postúpenia pohľadávky a konkretizoval, v čom spočíva nesprávnosť postúpenia pohľadávky s tým, že poukázal na judikatúru Krajského súdu Trenčín, Prešov a jednotlivé rozhodnutia týchto súdov. Uviedol opätovne, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a tvrdí, že žalobca nemá v tomto konaní aktívnu vecnú legitimitáciu, preto považuje žalobu za nedôvodnú.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny, pretože bol náležite zistený skutkový stav, preto ho navrhol potvrdiť.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zotrváva na svojom odvolaní a poukazuje na to, že žalobca účelovo uvádza tvrdenia, že bolo nesporné preukázané splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaný uvádza, že mu nebola doručená doručenka k výzve zo dňa 14.05.2015 a opätovne poukazuje na judikatúru Krajského súdu Banská Bystrica, Krajského súdu Trenčín, Krajského súdu Trnava a navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobu v plnom rozsahu zamietol.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a v spojení s ust. § 219 ods. 3 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1, 2, 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odôvodnení.

7. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli strany sporu v rámci odvolacieho konania, konštatuje, že v prejednávanej veci súd

prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie v rozsahu dostatočne potrebnom pre zistenie skutkového stavu, kedy výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil postupom podľa ust. § 191 CSP a dospel k správny skutkový záverom a na ich základe následne vyvodil aj správne právne závery, ktoré jasne, zrozumiteľne a vyčerpávajúcym spôsobom vysvetlil, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia príslúchajúcich právnych predpisov, ktoré aj správne vyložil v súlade s ustálenou súdnou a výkladovou praxou, preto odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, podrobne a právne precízne odôvodnené, keď súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán, keď dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania. Súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto je jeho rozhodnutie aj presvedčivé. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery prvého stupňa za správne v celom rozsahu a preto sa s nimi stotožňuje, ako aj s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvej inštancie k uvedeným záverom a v podrobnostiach na ne odkazuje. Obsah odvolania žalovaného považuje odvolací súd vyslovene za účelový, ktorý nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku prvej inštancie a v rámci odvolacieho konania neboli zistené žiadne také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvej inštancie, z ktorého potom vychádzalo aj jeho správne právne posúdenie. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na judikatúru uvedených krajských súdov, jednalo sa o úplne iné veci, z ktorých odvolateľ s vytrhnutím kontextu poukazuje na skutočnosti, ktoré mu vyhovujú a ktoré len okrajovo súvisia s jeho prejednávanou vecou. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, a preto by odvolací súd už len opakoval správnosť právnych záverov súdu prvého stupňa, ktorý v súlade so zákonnou právnou úpravou dôkladne vyhodnotil relevantnosť argumentácie žalobcu, na ktorú poukázal aj v odvolacom konaní, a preto odvolací súd už nepovažoval za konštruktívne tieto ďalej opakovať. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil žiadne pochybenie, nemohol prisvedčiť argumentácii odvolateľa, na ktorej založil svoje odvolanie, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil v odvolaní napadnutej časti ako vecne správny. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

8. Žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný, úspešný bol žalobca, a preto o trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté s poukazom na ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)